शिष्यमध्ये च तस्य 'एको नाम्ना सुन्दरको युवा
बभूव शिष्यः शीलेन विराजितवपुर्गुणः । 117
तम् उपाध्यायपत्नी सा कालरात्रिः कदाचन
वव्रे रहसि कामार्ता पत्यौ क्वापि वहिर्गते । 118
नूनं विद्रूपैर् अधिकं हासनैः क्रीडति स्मरः,
यत् सा 'अनवेक्ष्य रूपं स्वं चक्रे सुन्दरकस्पृहां । 119
स तु सर्वात्मना न 'ऐहद् अर्थ्यमानो ऽपि विप्लवं,
स्त्रियो यथा विचेष्टन्तां, निष्कम्पं तु सतां मनः । 120
ततः सा 'अपसृते तस्मिन् कालरात्रिः क्रुधा तदा
स्वम् अङ्गं पाटयामास स्वयं दन्तनखक्षतैः । 121
विकीर्णवस्त्रकेशान्ता रुदती तावद् आशु च,
गृहं यावद् उपाध्यायो विष्णुस्वामी विवेश सः । 122
प्रविष्टं तम् अवादीच् च, पश्य सुन्दरकेण मे
अवस्था विहिता स्वामिन् बलात्काराभिलाषिणा । 123
तच् छ्रुत्वा स उपाध्यायः क्रुधा जज्वाल तत्क्षणं,
प्रत्ययः स्त्रीषु मुह्णाति विमर्शं विदुषाम् अपि । 124
सायं च तं सुन्दरकं गृहप्राप्तं प्रधाव्य सः
सशिष्यो मुष्टिभिः पादैर् लगुडैश् च 'अप्य् अताडयत् । 125
किंच प्रहारनिश्चेष्टं शिष्यान् आदिश्य तं वहिः
त्याजयामास रथ्यायां निरपेक्षतया निशि । 126

Digitized by Google